

Пет разлога зашто ћете волети Исидору Мун...

Упознајте магичну,
зубичанствену Исидору Мун!

Ружичасти Зец, Исидорина слатка играчка,
оживео је захваљујући магији!

Какве рођенданске забаве
највише волите?

Исидорина породица је шашава!

Чаробне
ружичасто-црне
илустрације!

Какве рођенданске забаве највише волите?

На мојој омиљеној рођенданској забави
било је много хула-хоп обруча
и стаза са препрекама.
- Френки

На мом рођендану сви смо били
маскирани у гусаре. Било је генијално.
Имао сам и папагаја!
(Не правог.)
- Чарли

Ја волим да преспавам код другарица
и да останемо будне до касно.

- Ава

Било каква рођенданска забава,
само да није за дечаке!

- Харијет

Забаве на којима се игра
музичких сталица су најбоље.

- Лекс

Тата је прошле године мене и мог
најбољег друга одвео у биоскоп, то ми
је био најбољи рођендан.

- Сем

Породично стабло

Моја мама,
грофица Корделија
Мун

Бебица Медени Цветић

Мој тата,
гроф Бартоломју
Мун

Ружичасти Зец

Ја!
Исидора Мун

За вампире, виле и луде широм света!
И Џорџину, моју најмилију сестру.

Наслов оригинала
Harriet Muncaster
ISADORA MOON HAS A BIRTHDAY

Isadora Moon Has a Birthday was originally
published in English in 2016. This translation
is published under arrangement with Oxford
University Press
Translation copyright © 2019 Вулкан
издаваштво

ISBN 978-86-10-02658-0

СЛАВИ РОЂЕНДАН

Харијет Манкастер

Превела Бранислава Маодуш

 Вулканчић

Прво поглавље

Исидора Мун, то сам ја! А ово је
Ружичасти Зец. Он је био моја омиљена
плишана играчка, али га је мама
оживела помоћу магије. Свугде иде са
мном, чак и на рођенданске забаве!

Откако сам кренула у школу, била сам на много рођенданских забава. Људских! Веома су занимљиве и другачије од оних какве приређујемо код куће. Пре него што сам упознала своје људске пријатеље, била сам само на вампирским забавама и забавама које приређују виле. То је зато што је моја

мама вила, а тата вампир. Да, заиста!

Знате ли шта сам онда ја?

Вампир-вила!

Ја сам и једно и друго. Нисам била сигурна где припадам, али када сам кренула у школу за људе, открила сам да су сви помало другачији и да је тако најбоље.

Посебно сам уживала на људским рођенданским забавама мојих пријатеља. Све су тако различите! Нисам могла да дочекам мој рођендан да и ја приредим забаву.

„Надам се да ћеш за рођендан имати лепу, праву-правцату вампирску журку“, рекао је тата.

„Хмм“, одвратила сам сумњичаво.

Нисам била сигурна да је вампирска забава добра идеја. Мислим да би се моји пријатељи мало уплашили. Вампирска забава увек се приређује у глуво доба ноћи и мораш да се обучеш баш отмено и да се лепо очешљаш. Вампири много брину о свом изгледу. Воле да играју игре летења и да јуре преко неба муњевитом брзином. Моја крила не могу да их прате јер су више налик на лака вилинска крила. Вампири на журкама воле да једу црвену храну и пију црвени сок. Ја мрзим црвену храну.

„А шта кажеш на лепу праву вилинску забаву?“, предложила је мама. „То би било предивно!“

Сећам се вилинске забаве коју ми је мама приредила када сам имала четири године. Ишли смо на пливање. Виле воле природу па смо отишли до дивље шумске реке. Била је много хладна и било је много траве и риба у води.

„Тако је освежавајуће!“, викала је мама док је скакала у воду са својим гостима – вилама и вилењацима.

Ја сам стајала и дрхтала у води. Ружичасти Зећ је седео на камену. Он мрзи да се кваси.

„Више бих волела људску забаву,
какве праве моји пријатељи у школи“,
рекла сам мами и тати искрено. „Оне су
много интересантније.“

„Немогуће“, зачудио се тата. „Нема
ничег бољег од вампирске забаве.
Помисли само на сву ону укусну црвену
храну!“

„А ја мислим да би још један одлазак
на пливање био предиван“, казала је
мама снено. „Могли бисмо касније да
подложимо логорску ватру и направимо
цветне круне.“

„Заиста бих желела људску забаву“,
била сам упорна. „Молим вас! На људској
забави има много занимљивих ствари!“

„Каквих занимљивих ствари?“,
упитала је мама сумњичаво.

„Па, на Зоиној забави прошле недеље
сви смо морали да носимо костиме. То
се зове маскенбал.“

„И питао сам се зашто си носила оне ружичасте зечје уши“, рекао је тата.

„Била сам Ружичасти Зеџ!“, одвратила сам. „А Ружичасти Зеџ био је прерушен у мене. Било је тако забавно. Јели смо торту и сладолед и храну из кесица изненађења и играли смо игру *ѿроследи ѿакеѿ*.“

„Проследи шта?“, упитала је мама.

„Пакет!“, одговорила сам. „Иде укруг и укруг и на крају је у њему изненађење!“

„Звучи веома чудно“, рекла је мама. „А шта је кесица изненађења?“

„То је кесица коју дајеш гостима пре него што оду кући“, објаснила сам. „Пуна је малих поклона, а унутра се налази и парче торте замотано у папир.“

„Нисам знао да људи једу папир“,
изненадио се тата.

„Пре недељу дана био је Оливеров
рођендан“, наставила сам.

„Он је имао дворац на
надувавање и
мађионичара.“

„То већ звучи лепо“, казала је мама.

„Али мађионичар није прави чаробњак“, додала сам журно. „Није изводио праву магију, као ти штапићем.“

Мама је изгледала збуњено.

„А зашто није?“, упитала је.

Слегла сам раменима. „Тако је на људским забавама.“

„Све ми то звучи веома чудно“, био је сумњичав тата.

„Ја бих заиста желела људску рођенданску забаву“, рекла сам, смешећи се анђеоским осмехом.

Мама и тата су уздахнули.

„Па... добро онда“, казала је мама.

„Претпостављам да бисмо ове године могли да пробамо да приредимо људску